

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **AIM Medical, s. r. o.**, se sídlem Neklanova 152/44, Praha, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2014, čj. MSK 67017/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 8. 2014, čj. 22 A 91/2014-7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Příkazem Magistrátu města Havířov ze dne 11. 11. 2013, čj. OVV1/65094/2013-10, bylo žalobkyni (dále též jen „stěžovatelka“) uloženo zaplatit pokutu ve výši 1500 Kč za správní delikt a paušální částku nákladů řízení 1000 Kč; stěžovatelka tak dle výroku měla učinit bezhotovostním převodem nebo složenkou na konkrétní účet a variabilní symbol, anebo hotovostní platbou. K odporu podanému společností FLEET Control, s. r. o., označující se za zástupkyni žalobkyně, vydal Magistrát města Havířov rozhodnutí ze dne 18. 12. 2013, čj. OVV1/102685/2013-2, jímž uložil stěžovatelce shodnou povinnost. Odvolání podané společností FLEET Control, s. r. o., proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl jako nepřipustné (z důvodu podání osobou neoprávněnou) rozhodnutím ze dne 7. 2. 2014; souběžně ve zkráceném přezkumném řízení zrušil rozhodnutí Magistrátu města Havířov ze dne 18. 12. 2013 s odůvodněním, podle něhož při neexistenci doloženého zastoupení stěžovatelky společností FLEET Control, s. r. o., nabyl příkaz z 11. 11. 2013 právní moci

již dne 27. 11. 2013. Následně Magistrát města Havířov opravným rozhodnutím ze dne 4. 4. 2014, čj. OVV1/102685/2013-5, opravil příkaz ze dne 11. 11. 2013 ve výroku tak, že změnil variabilní symbol účtu, na který má být již pravomocně uložená pokuta spolu s náklady řízení zaplacená. Následné odvolání podané společností FLEET Control, s. r. o., proti opravnému rozhodnutí bylo zamítnuto jako nepřipustné (z důvodu podání osobou neoprávněnou) rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 6. 2014, čj. MSK 67017/2014. V odůvodnění žalovaný znovu poukázal na již dřívější marné výzvy k prokázání existence zastoupení odvolatelky.

[2] Stěžovatelka podala proti naposledy uvedenému rozhodnutí žalovaného žalobu s tím, že byla účastnicí řízení a jejím zástupcem, oprávněným za ni podat odvolání, byla společnost FLEET Control, s. r. o. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 14. 8. 2014, čj. 22 A 91/2014-7, žalobu odmítl pro nepřipustnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. Konstatoval, že opravným rozhodnutím došlo pouze k opravě variabilního symbolu („*technikálie*“), tedy části výroku příkazu, která se netýká „*podstaty, rozsahu či podmínek stanovené povinností*“ stěžovatelky, oprava nemá dopad do právní sféry stěžovatelky a opravné rozhodnutí tak není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

[3] Stěžovatelka podala kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Uvedla, že žalobou nenapadla opravné rozhodnutí, nýbrž rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání podaného za ni zplnomocněným zástupcem – FLEET Control, s. r. o. Namítla, že toto odvolací rozhodnutí je rozhodnutím v materiálním slova smyslu, neboť jím byl stěžovatelce odepřen přístup k odvolacímu řízení (přezkumu opravného rozhodnutí). Současně mělo dojít také k faktickému zkrácení jejího práva podat odpor proti příkazu (uvedla, že při změně výroku příkazu opravným rozhodnutím počala běžet nová lhůta pro podání odporu proti příkazu, avšak odpor stěžovatelka nemohla podat, neboť z důvodu stěžovatelkou podaného odvolání proti opravnému rozhodnutí nebyla opravným rozhodnutím provedená změna výroku pravomocná; po vydání rozhodnutí dne 12. 6. 2014 žalovaný vyznačil právní moc změny výroku „zvětšně“ ke dni uplynutí odvolací lhůty opravného rozhodnutí, tedy znemožnil stěžovatelce podat odpor proti příkazu). Dle stěžovatelky byl krajský soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřipustné odvolání a zda byla stěžovatelka zkrácena na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu; poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky pro projednání kasační stížnosti, a proto přezkoumal v záhlaví označené usnesení krajského soudu – při současném přezkumu *ex officio* dle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. - v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů. Dospěl k závěru, že kasační stížnost důvodná není.

[6] Pokud stěžovatelka brojila kasační stížností proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, přichází zde z povahy věci v úvahu pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nejvyšší správní soud je v takovém případě v řízení o kasační stížnosti oprávněn zkoumat pouze to, zda rozhodnutí krajského soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není věcně přezkoumávat, zda je žaloba stěžovatelky důvodná nebo zda rozhodnutí

pokračování

o zamítnutí odvolání je zákonné či nikoli. Rozsah přezkumu rozhodnutí v řízení o kasační stížnosti je vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, čj. 1 Azs 24/2004-49, nebo ze dne 5. 1. 2006, čj. 2 As 45/2005-65).

[7] Krajský soud v usnesení, jímž žalobu odmítl, srozumitelně a dostatečně vysvětlil, proč se prvostupňové – opravné - správní rozhodnutí nemohlo nijak dotknout právní sféry žalobkyně (nyní stěžovatelky). Takový úsudek krajského soudu předurčil logický závěr o tom, že napadené opravné rozhodnutí nemělo charakter rozhodnutí, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva či povinnosti stěžovatelky ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu, podle kterého opravné rozhodnutí měnící pouze variabilní symbol účtu, na který měla stěžovatelka zaplatit uloženou pokutu, nemělo dopad do právní sféry stěžovatelky, neboť se podstaty, rozsahu či podmínek stanovené povinnosti stěžovatelky nedotýkalo. Odmítnutí žaloby s odkazem na § 46 odst. 1 písm. d), § 70 písm. a) a § 65 odst. 1 s. ř. s. bylo zcela v souladu se zákonem.

IV. Obiter dictum

[9] Nejvyšší správní soud není v kasačním řízení povolán k tomu, aby se autoritativně vyjadřoval k činnosti společnosti FLEET Control, s. r. o., a tudíž ani k tomu, není-li její podnikání příkladem živnosti založené na zneužívání práva. Také otázku existence či neexistence zastoupení stěžovatelky touto společností ve správním řízení nebylo třeba v řízení o kasační stížnosti jakkoliv řešit.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[10] Kasační námitky uplatněné stěžovatelkou nebyly s ohledem na výše uvedené shledány důvodnými a ani z přezkumu dle § 109 odst. 3 a 4, který Nejvyšší správní soud provádí z úřední povinnosti, nevyplynul důvod pro zrušení napadeného usnesení krajského soudu. Kasační stížnost byla proto zamítnuta dle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovaný žádné náklady řízení neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by žalovanému vznikly a překračovaly náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil; proto ani žalovanému nebyla náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu